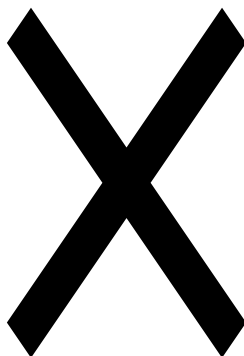
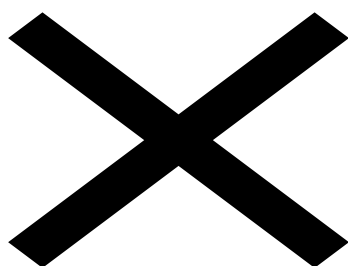

**CRISTIAN GABRIEL PERȘINARU -
„Crede cu tăria vârstei într-o lume mai bună“**

Elev în clasa a X-a a Școlii Centrale din București, Cristian Gabriel Perșinaru, în vârstă de 17 ani, este membru al Trupeii de teatru „Joc” al Clubului Copiilor Sector 1, București de zece ani. Aici, de-a lungul timpului, a pus în scenă numeroase scenete alături de colegii săi, îndrumați cu măiestrie pedagogică de doamna profesoară Magdalena Băcescu. Tot aici, tânărul, copil fiind, a încercat să-și exprime trăirile și emoțiile prin primele lui versuri.

Dacă pentru minte și suflet, școala și clubul de teatru au creat un tânăr cu o mare deschidere către frumos, cu aplecare către cunoaștere, despre latura sportivă a vieții acestuia se pot spune multe: vicecampion la concursul mondial Dance Star ESDU, Cristian Gabriel Perșinaru este dansator sportiv legitimat la Clubul de dans „Phoenix” de peste 9 ani. Îi place dansul sportiv (standard și latino), dar parcă ceva mai mult îi plac show-urile cu diverse teme.

Dincolo de școală, teatru, dans, care ocupă mai tot timpul, tânărul este ca mai toți cei de vârsta lui: îi place, în rarele momente de pauză, să se lase uitat în fața calculatorului; este pasionat de desenul digital, îi place să se plimbe, să se vadă cu prietenii, să immortalizeze diverse momente, să râdă, să simtă că trăiește, punând suflet în orice face și crede cu tăria vârstei într-o lume mai bună, mai caldă, o lume care să se bucure de tot ce are aici și acum.

NEMURIRE

E o viață moartă, sau o moarte vie,
E doar un sinonim pentru nemurire,
E doar un pleonasm pentru iubire,
E ceva ce nu se poate descrie

Te afli între două lumi
Te afli la mijloc, între două culmi,
Te afli în aer suspendat,
Ca de dragoste atârnat

E ceva ce-i de nedescris,
E ceva ce-i neprecis,
E ceva în surdină, ceva vag,
Dar totuși e adânc,
E ceva de necontrolat,
O mișcare greșită și totul s-a stricat
Cine vrea, fenomenul să-l descrie,
E doar nebun de legat

AZI ȘI MÂINE

Cu toții încercăm
Să ne remarcăm
Să ieșim în evidență,
Dar trăim în indiferență,
Areori ne-am întrebat
Ce se va întâmpla cu ce s-a întâmplat.
Tot ce facem e să punem paie pe foc.
Neavând răbdare deloc,
Dar cu un pic de noroc
Nu vom mai sta mult pe loc.
Desigur că ne abținem
Că nu e sigur, știm jocul prea bine
Doar nu avem degeaba scenarii și filme
În care suntem amenințați cu războaie
Și noi nu știm nimic, doar stăm și
uităm că ne doare.
Totodată ne-am obișnuit când punem
o întrebare
Subtil, să fim lăsați cu ochii în soare.
Arunc o privire la viitorul pe care îl văd eu
Cu tristețe observ că nu avem niciun
Dumnezeu.
Sufocați încet de pesimism
Cu zâmbetul pe buze îl numim realism.
Văd copiii șomeri, cel mult programatori,
Muncesc doar mașinile umblând
printre noi
Se scurg lacrimi de piatră din
statuia unui domn
Nu-i nimeni să le plângă.. Nu mai

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

văd nici un om.

ALTCINEVA... CINE?

De ani buni
Ni se spune ce să facem.
De teamă să nu greșim
Călcăm ca pe ace.
Precum niște păpuși
Stăm politicoși
Și ne purtăm... cu mânuși.
Nu luăm atitudine,
Lăsăm capul în pământ
Și ne prefacem că nu auzim
Îi blestemăm, dar în gând.
Avem probleme, nu?
Dacă noi nu le rezolvăm
Altcineva... cine?
Acceptăm cu ușurință multe
Și când în față ni se râde
Râdem și noi ca în oglindă
De parcă ei nu ar trebui „să se prindă”.
Când luăm măsuri eșuăm
Și degeaba ne revoltăm
Căci în capul nostru întruna
Se aude doar „mai încercăm!”
Încă nu ne-am învățat minte
Că violența e degeaba.
Ard locuri publice
Și totul se transformă în haos
Oare unde o să ajunge m
Dacă vom continua așa?

VREAU SĂ ȘTIU CINE...

E frig, târziu, totul amorțit,
E frig, târziu, totul pustiit.
E frig, târziu, stau închis în mine,
E frig, târziu, și vreau să știu cine...

Oare cine pe toamnă a făurit-o?
Tristețea, jalea, singurătatea?
Sau cei ce suferă ca toată lumea?
E frig, târziu, și vreau să știu cine...

Stau și mă uit către stele,
Dar pe cer nu le găsesc.
Le caut, dar tot nu le zăresc.
Vreau să știu cine
Stelele le-a luat
Și norii în schimb ni i-a dat.
E frig, târziu, și vreau să știu cine...

Cine-i atât de crud

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Dragostea s-o fure?
Cine-i atât de crud
Jale să ofere?
E frig, târziu, și vreau să știu cine...

Cine-i atât de crud
Iubirea s-o fure,
S-o aruce în temnița uitării
Și cu cheia s-o încuie?
E frig, târziu și vreau să știu cine...
E frig, târziu și stau neliniștit,
E frig, târziu și stau înmărmurit,
E frig, târziu și stau închis în mine,
E frig, târziu și vreau să știu cine...

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*